

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižků
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

19. IX. 1978

Na motivy Kiplingovy
bajky ZVĚDAVĚ SLŮNĚ
napsala rumunská autorka
Nina Cassianová loutko-
vou pohádku. V úpravě L.
Dvorského ji v Loutkovém
divadle Ostrava nastudo-
val Jiří Volkmer s výtvar-
níkem Václavem Kábrtem, a
s hudbou Karla Ryšavého.
Na fotografii Miloše Potá-
ška je záběr z představení,
jehož premiéra byla 8. zá-
ří.

PRAŽSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor výstřižků
Praha 2-Vyšehrad, K rotundě 8/82 - tel. 29 73 78

VÝSTŘÍZEK Z ČASOPISU

Ostravský večerník

ze dne 29. IX. 1978

Pozvání do pohádky

12

Které dítě z Ostravy i oko-
lí by neznalo pohádky Lout-
kového divadla Ostrava s je-
ho stánkem na náměstí Li-
dových milicí. Svoji pětadvá-
cátou sezónu zahájili uměleč-
tí pracovníci tohoto pohádko-
vého království premiérou
„Zvědavé slune“, pravidelná
nedělní představení pro veřej-
nost zahájí Loutkové divadlo
Ostrava tuto neděli, 1. října,
v 10 hodin líbeznou pohádkou
Josefa Kainara „Zlatovláska“
v režii Jana Kačera. Všem dě-
tem, ale i babičkám, dědeč-
kám, mámám a tátům přeje-
me dobrou zábavu!

Dobrodružství s loutkami

Krajské divadlo loutek je tak trochu na okraji zájmu divadelní Ostravy. Pokud je dospělí diváci znají, pak většinou jen z doprovodu malých anebo z komorních představení činohry Státního divadla, která se v budově KDL konají už druhý rok. Zdá se, že skromné postavení divadla nejmenších odpovídá i počtu premiér v jedné sezóně — letos byly tři. Přesto činnost loutkového divadla je poměrně rozsáhlá: představení pro veřejnost, pro školy a zájezdy — to znamená, že se hraje i pětáctičetkrát za měsíc.

Důležitější než čísla je však skutečnost, že pro ostravské loutkové divadlo je charakteristická nápaditá dramaturgie a trvalé úsilí o moderní inscenační pojetí, přičemž dětem je ponecháván velký prostor pro fantazii a domýšlení. Vždyť loutkové divadlo vychovává budoucí návštěvníky velkých divadel a poprvé orientuje jejich vkus.

S úspěchem se setkala hned první premiéra sezóny — dramatizace Kiplingovy baiky o neposlušném slůněti, která se hraje pod názvem **Zvědavé slůně**. Pohádka podle klasika má samozřejmě klasický, tradiční děj. Inscenátoři však nehrají s loutkami zvířat, využívají stylizovaných masek a nápadité náznakové scény Václava Kábrta a provokují tak děti k aktivní spolupráci. Představení nastudoval Jiří Volkmer, moderní rytmickou hudbu napsal Karel Rvšavý. Hlavní roli slůněte hraje Petr Frýdl. K přednostem inscenace patří i nenásilné výchovné působení, organicky vrustané do děje.

V každé sezóně se divadlu podaří nastudovat alespoň jednu špičkovou inscenaci, která přesahuje solidní průměr běžného repertoáru. Letos jako jubilejní 100. inscenaci divadla nastudovali Ostravští jednu z her zlatého fondu českého loutkového dramatu — **Johanes doktor Faust**. Na vytvoření poetického, napínavého i rozpuštěného představení spojili své síly Zdeněk Miczko (režie) a trojice hostů: Jan Kačer (režie), Petr Skoumal (hudba) a Otakar Schindler (výprava). Režiséři se vrátili nejen ke klasickému textu, ale i ke klasické loutce. Přesto je pro inscenaci charakteristický moderní výraz. Účast režiséra Kačera se projevila smyslem pro groteskní detail a několika výbornými hereckými výkony, jimiž se toto loutkové představení může měřit s činoherními ve velkém divadle. Někdy se ovšem stává, že části představení jsou srozumitelné pouze dospělým — „učené úvahy“ Faustovy nebo dosti zkarikované užití němčiny dětem ještě nic neříká. Přesto se inscenace Fausta nepochybně zařadí k těm, které na repertoáru divadla zůstanou několik sezón. Hrají v ní Miloš Holub (mluví prolog a krále portukálského, loutku krále vodí Radko Haken nebo Petr Nosálek), Fausta hraje Dušan Feller, Mefistofela Zdeněk Florian, Pimprle Jiří Volkmer atd.

A konečně třetí a poslední premiérou v této sezóně byla inscenace moderní pohádky Jana Malíka **Míček Flíček**. Na představení je pozoruhodné to, jak se inscenátorům daří udržet jeho stylovou jednotu: v představení totiž hrají loutky

živý herec, hlas z magnetofonu a navíc je užito principu černého divadla. K vtipným představám zase slouží barevná stavebnice (scéna Radko Haken), ale netradičně i zvětšené fotografie (Miloš Polášek), které více či méně zadržely dokreslují atmosféru děje. Představení v druhé polovině trochu ztrácí tempo — to když babička s dědečkem hledají Míčka a vyptávají se kolemjdoucích. Dětem

to nevdá, hudba (Stanislav Štancl j. h.) je strhává ke skandovanému potlesku a vůbec ze všech tří letošních inscenací právě v této mají děti největší možnost aktivní spoluúčasti, již ochotně využívají. V inscenaci, která od počátku do konce vytváří kouzelnou atmosféru technické civilizace, hrají Míčka Flíčka Libuše Čecháková (alternuje Jiřina Fukalová), dědečka Zdeněk Florian (alt. Petr Nosálek), babičku Libuše Hertlová (alt. Šárka Babrajová) a další.

V ostravském Krajském divadle loutek tedy končí úspěšná, už pětadvacátá sezóna. Až se děti vrátí z prázdnin, mohou se opět těšit na krásné chvíle dobrodružství i legrace strávené s loutkami. (šd)

19. VII. 1979

Zemědělské noviny, Praha

VYŠTRÍŽEK Z ČASOPISU

PIVAZSKÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA
odbor VYŠTRÍŽEK
Praha 2-Vyšehrad, K. Tokaně 88* - tel. 29 73 78